

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 037608 25 Uvp
Sarajevo, 03.04.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice J. M. iz B. L., ulica ..., zastupane po punomoćniku J. S. iz S., protiv akta broj: FZ3/2/2-35-01-9803-27/11 MB/OB: 1058189595 od 19.09.2024. godine, tuženog Federalni zavod za penzijsko/irovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na starosnu penziju, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužiteljice protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 037608 24 U 2 od 15.01.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 03.04.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 037608 24 U 2 od 15.01.2025. godine (u uvodu pogrešno navedeno 15.01.2024. godine), ispravljenom u pogledu označenja datuma donošenja rješenjem istog suda broj: 09 0 U 037608 24 U 2 od 07.02.2025. godine) odbijena je tužiteljčina tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena njena žalba izjavljena protiv prvostepenog rješenja direktora Kantonalne administrativne službe tuženog u Sarajevu, broj: FZ12/2/1-35-1-32855/19, matični broj: 1058189595 od 19.03.2024. godine. Tim prvostepenim rješenjem tužiteljici je priznato pravo na starosnu penziju počev od 29.08.2011. godine u iznosu od =140,5249 KM mjesečno (tačka 1. dispozitiva), te konstatovano da se umjesto ovako određenog iznosa penzije osigurava pravo na najniži iznos penzije (tačka 2. dispozitiva), da visina penzije počev od 01.03.2018. godine iznosi =337,5900 KM mjesečno (tačka 3. dispozitiva), da iznos iz prethodnog stava usklađen na dan donošenja rješenja iznosi =565,18 KM (tačka 4. dispozitiva), da se isplata penzije po ovom rješenju neće vršiti dok se ne dostavi rješenje o prestanku prava na penziju i isplatu kod Fonda PIO RS (tačka 5. dispozitiva), kao i da žalba ne odlaže izvršenje rješenja (tačka 6. dispozitiva).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica, po punomoćniku, pobija navedenu presudu zbog pogrešne primjene

materijalnog prava navodeći da je prilikom donošenja iste pogrešno primijenjena odredba člana 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, za koju smatra da se na nju ne odnosi, jer ona nije korisnik bilo kojeg prava u Zavodu PIO/MIO Federacije BiH, kao i da u Sporazumu nije navedeno da korisnik ne može primati penziju od oba fonda. Istakla je da je sud donio dvije suprotne presude, jer su u presudi Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 037608 20 U od 19.04.2023. godine navedeni koraci po kojim prvostepeni organ treba da postupi prilikom donošenja rješenja po njenom zahtjevu za priznavanje prava na starosnu penziju na način da prvostepeni organ treba prvo da cijeni da li tužiteljica ispunjava uslove za starosnu penziju, pa ukoliko ispunjava, donese rješenje kojim uspostavlja tužiteljici pravo na starosnu penziju, odredi visinu penzije i pozove tužiteljicu da se opredijeli koju će penziju koristiti, a ako se tužiteljica opredijeli za starosnu penziju o tome obavijesti Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, shodno članu 14. Sporazuma, ali tuženi organ nije postupio u skladu sa ovim uputama, a Kantonalni sud je ipak tužbu odbio, čime je povrijeđeno njeno pravo i lični interes na uživanje prava na starosnu penziju zasnovanu na zakonu. Zbog svega navedenog konačno je predložila da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu preinači tako da se tužba uvaži i poništi tačka 5. rješenja prvostepenog organa.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je u postupku izvršenja ranije presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 037608 20 U od 19.04.2023. godine kod prvostepenog organa utvrđeno da je tužiteljica rođena 29.08.1946. godine i da je na dan 29.08.2011. godine imala navršenih 65 godina života i ukupan penzijski staž do 29.08.2011. godine, odnosno do dana prestanka osiguranja u trajanju od 28 godina, 02 mjeseca i 02 dana; da je tužiteljica na dan 29.08.2011. godine ispunila uslove za priznavanje prava na starosnu penziju saglasno članu 30. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju zbog čega joj je rješenjem broj: FZ12/2/1-35-1-32855/19, matični broj: ...od 19.03.2024. godine priznato pravo na starosnu penziju počev od 29.08.2011. godine u iznosu od =140,5249 KM mjesečno u skladu sa odredbama člana 32., a u vezi sa članom 45. navedenog Zakona, te umjesto ovako određenog iznosa penzije osigurano pravo na najniži iznos penzije shodno članu 72. istog Zakona, kao i da je izvršeno usklađivanje saglasno članu 51. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Nadalje proizilazi da je tužiteljica korisnik porodične penzije kod Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske Filijala Banja Luka, iza umrlog supruga, te da joj se vrši isplata iste, što je svojom izjavom datom na zapisnik dana 06.11.2019. godine potvrdio i njen punomoćnik zbog čega je riješeno (tačka 5. dispozitiva prvostepenog rješenja) da se isplata penzije po ovom rješenju neće vršiti dok se ne dostavi rješenje o prestanku prava na penziju i isplatu kod Fonda PIO RS. Imajući u vidu odredbu člana 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH”, broj: 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12) prvostepeni sud je cijenio da su pravilno i prvostepeni i tuženi organ tužiteljici uspostavili pravo na starosnu penziju, pri čemu je pravilno

određena visina iste, kao i od kada isplata iste počinje, s tim što će se sa isplatom početi tek sa momentom prestanka isplate porodične penzije, što je takođe cijanjeno pravilnim zbog čega je tužiteljčinu tužbu odbio kao neosnovanu.

Imajući u vidu izloženo stanje spisa, po ocjeni ovog Suda, prvostepeni sud donošenjem pobijane presude nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, pa je prvostepena presuda u ovom upravnom sporu donesena uz pravilnu primjenu materijalnog prava, tj. relevantnih odredbi Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju FBiH, pri čemu nisu učinjene povrede pravila postupka, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbom člana 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine Federacije BiH“ broj: 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12) propisano je da ako osiguranik, odnosno korisnik penzije ispuni uslove za sticanje prava na dvije ili više penzija po ovom Zakonu može koristiti samo jednu penziju, po vlastitom izboru.

Imajući u vidu citiranu zakonsku odredbu iz stanja upravnog spisa proizilazi da je u skladu sa istom pravilno odlučeno po tužiteljčinom zahtjevu za ostvarivanje prava na starosnu penziju.

Ovo iz razloga jer je, prema stanju upravnog spisa nesporno utvrđeno da je tužiteljica korisnik porodične penzije kod Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Sprske Filijala Banja Luka, iza umrlog supruqa, te da joj se vrši isplata iste, pa u takvoj situaciji, suprotno njenim tvrdnjama iznesenim i u postupku provedenom kod penzionih organa i u upravnom sporu, kao i u zahtjevu za vanredno preispitivanje, ne može biti korisnik dvije penzije, bez obzira što se radi o dva Fonda, koji su shodno Sporazumu u obavezi da mjesečno razmjenjuju podatke o isplati penzija (član 16. Sporazuma).

Pri tome je, suprotno tvrdnjama tužiteljice, u ponovnom postupku prvostepeni organ postupio u skladu sa uputama iz ranije presude jer je u prvobitno provedenom postupku odbijen tužiteljčin zahtjev za priznavanje prava na starosnu penziju, primjenom člana 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, a nakon što su rješenja iz tog postupka poništena presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 037608 20 U od 19.04.2023. godine u ponovnom postupku je, upravo u skladu sa datim uputama, utvrđeno da tužiteljica ispunjava uslove za starosnu penziju, doneseno rješenje kojim se uspostavlja tužiteljici pravo na starosnu penziju i određena visina iste. Pri tome je prvostepeni sud pravilno ukazao da je sada tužiteljici poznato koliko iznosi njena starosna penzija, a ona mora izvršiti izbor koju penziju želi primati i ukoliko se odluči za starosnu penziju uspostavljenu rješenjem prvostepenog organa od 19.03.2024. godine u skladu s tim obavijestiti Fond PIO RS da više ne želi primati porodičnu penziju nakon čega će joj početi isplata penzije po rješenju prvostepenog organa od 19.03.2024. godine.

Neosnovano se u navodima zahtjeva ističe da u Sporazumu o međusobnim pravima i obavezama u sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja („Službene novine FBiH“, broj: 24/00) nije navedeno da korisnik ne može primati penziju od oba Fonda, budući je odredbom člana 17. Sporazuma propisano da svaki nosilac osiguranja o pravima iz penzijskog i invalidskog osiguranja odlučuje po propisima koje

primjenjuje i po odredbama ovog Sporazuma, zbog čega je neosnovan i navod zahtjeva da se odredba člana 113. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ne odnosi na tužiteljicu i da je pogrešno primijenjena, pri čemu nije povrijeđeno njeno pravo na uživanje prava na starosnu penziju zasnovanu na zakonu, već je samo u obavezi da izvrši izbor koju penziju želi koristiti.

Kako su relevantne odredbe Zakona o PIO pravilno primijenjene, to pravilnost i zakonitost pobijane presude i rješenja penzionih organa, koja su joj prethodila, nije dovedena u pitanje navodima zahtjevom za vanredno preispitivanje koji u cjelosti predstavljaju ponavljanje tužbenih navoda na koje je već odgovorio prvostepeni sud.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj Sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.